

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 71.871/1/V
van 8 augustus 2022

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van de besluiten ter uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector’

Op 8 juli 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 24 augustus 2022,* een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van de besluiten ter uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 2 augustus 2022. De kamer was samengesteld uit Geert DEBERSAQUES, kamervoorzitter, voorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Bert THYS, staatsraad, Jan VELAERS, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arne CARTON, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 augustus 2022.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe diverse wijzigingen aan te brengen in drie besluiten van de Vlaamse Regering die uitvoering geven aan het decreet van 10 juni 2016 ‘houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector’. Het ontwerp houdt verband met de wijzigingen die in het decreet van 10 juni 2016 zijn aangebracht door het decreet van 20 mei 2022 ‘tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector’.

De artikelen 1 tot 30 en bijlage 1 van het ontwerp strekken tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘tot vaststelling van de algemene erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden voor de georganiseerde sportsector’.

De artikelen 31 tot 56 en bijlage 2 van het ontwerp wijzigen het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector inzake de vaststelling van de voorwaarden om een subsidie te verkrijgen voor de uitvoering van de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod, innovatie en sportkampen’.¹

De artikelen 57 en 58 van het ontwerp wijzigen het besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 2017 ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector inzake de vaststelling van de voorwaarden om een subsidie te verkrijgen voor de uitvoering van de beleidsfocus topsport’.

De artikelen 59 tot 61 van het ontwerp voorzien in overgangsregelingen en artikel 62 van het ontwerp stelt de datum van inwerkingtreding van het decreet van 20 mei 2022 vast.

Het ontwerpbesluit treedt in werking op 1 november 2022, met uitzondering van artikel 19, dat pas in werking zal treden op 1 januari 2025 (artikel 63 van het ontwerp).

2.2.1. Zoals blijkt uit de rubriek ‘Rechtsgronden’, vermeld in de aanhef van het ontwerp, wordt voor het ontworpen besluit rechtsgrond gezocht in het decreet van 10 juni 2016 en in het decreet van 20 mei 2022. Er wordt namelijk verwezen naar artikel 4, eerste lid, 10°, 12°, 13°, 13/1 en 17°, artikel 5, artikel 9, eerste en derde lid, artikel 11, § 1, eerste lid, 3°, 3°/1 en 5°, vierde en zevende lid, artikel 15, zesde lid, artikel 16, § 3, zevende en achtste lid, artikel 21, derde lid, artikel 23/1, derde lid, artikel 23/2, derde lid, artikel 23/3, derde lid, artikel 25, vierde lid,

¹ Artikel 31 van het ontwerp wijzigt het opschrift van het voormelde besluit.

artikel 26, artikel 29, eerste lid, 4° en 6°, artikel 40, eerste lid, 8°, 10° en 13° en artikel 73, tweede en derde lid, van het decreet van 10 juni 2016. Daarnaast wordt verwezen naar de artikelen 53, 54, 56, 57 en 59 van het decreet van 20 mei 2022.

2.2.2. In dat verband moet het volgende worden opgemerkt.

In de aanhef moet worden verwezen naar artikel 4, eerste lid, 13°/1 (en niet naar artikel 4, eerste lid, 13/1) van het decreet van 10 juni 2016.

Het in de aanhef vermelde artikel 53 van het decreet van 20 mei 2022 biedt geen (bijkomende) rechtsgrond voor het ontwerp.

Het ontworpen besluit vindt, naast in de overige bepalingen die in de aanhef worden opgesomd, deels ook een uitdrukkelijke rechtsgrond in de artikelen 10, 15/1, derde lid, 19, § 1, tweede lid, en § 2, 25, tweede lid, 25/1, derde lid, en 40, eerste lid, 11°, van het decreet van 10 juni 2016. Aangezien het door het ontwerp gewijzigde besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector inzake de vaststelling van de voorwaarden om een subsidie te verkrijgen voor de uitvoering van de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod, innovatie en sportkampen’ deels ook van toepassing is op organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, vindt het ontwerp eveneens rechtsgrond in artikel 44, tweede lid, en artikel 48 van het decreet van 10 juni 2016.²

Daarnaast kan het ontworpen besluit worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’), gelezen in samenhang met artikel 9, derde lid, van het decreet van 10 juni 2016 en de artikelen 54 en 56 van het decreet van 20 mei 2022 (die reeds in de aanhef van het ontwerp zijn vermeld) en met artikel 15, derde lid, 3°, a), en artikel 74 van het decreet van 10 juni 2016 (die niet in de aanhef zijn vermeld).

VORMVEREISTEN

3. Het voorliggende ontwerp voorziet in de uitwerking van een subsidieregeling (zie bijvoorbeeld artikel 13 van het ontwerp). Gevraagd of het ontwerp werd aangemeld bij de Europese Commissie op grond van de regels inzake staatssteun, antwoordde de gemachtigde ontkennend en verwees hij naar het standpunt hierover vermeld in advies 70.825/1 van 9 februari 2022.

In dat advies over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 20 mei 2022 ‘tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector’, merkte de Raad van State, afdeling Wetgeving, het volgende op:

² Zie bijvoorbeeld het door artikel 33 van het ontwerp gewijzigde artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 en het door artikel 40 van het ontwerp gewijzigde artikel 7 van datzelfde besluit.

“3.1. Het voorontwerp wijzigt een bestaande subsidieregeling en stelt ook nieuwe subsidieregels vast, zoals voor ‘shared-services projecten’ (artikel 10 van het voorontwerp).

In het advies 58.728/3 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het te wijzigen decreet van 10 juni 2016,³ stelde de afdeling Wetgeving onder meer:

‘3. Volgens de gemachtigde werden de bepalingen van het ontwerp inzake subsidiëring om de volgende redenen niet aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

‘Het voorontwerp werd niet vooraf aangemeld bij de Europese Commissie, omdat het definiëren en organiseren van een dienst van algemeen belang behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten of de gemeenschappen en gewesten.

Het betreft hier het aanbieden van diensten van algemeen belang, met name het ondersteunen van verschillende sportorganisaties die allen die vzw’s zijn voor het uitvoeren van in het decreet bepaalde opdrachten (non-profit-sportsector). De activiteiten waarvoor subsidies worden gegeven zijn geen economische activiteiten. Er is geen winst te halen en deze diensten worden op de normale markt dan ook niet aangeboden. Dit geldt voor alle sportorganisaties die gesubsidieerd worden in het decreet en blijkt uit de respectievelijke opdrachten die ze dienen te vervullen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Als overheid beschouwen we de uitvoering van deze opdrachten als een noodzakelijke dienstverlening van algemeen belang. De Vlaamse overheid besliste om hierrond een decretaal beleid te gaan voeren. Het voeren van dit beleid door de overheid is nodig want hierrond bestaat geen economische activiteit die hieraan tegemoet komt of deze taak zou opnemen.

Aangezien via deze subsidieregeling geen economische activiteiten worden bevoordeeld is hier geen sprake van staatssteun.’

Het verdient aanbeveling om in de memorie van toelichting uiteen te zetten waarom de in het voorontwerp bepaalde subsidies geen staatssteun inhouden, temeer daar een aantal van de bij de ontworpen regeling ondersteunde sporten of hun omkadering plaats lijkt te vinden binnen een marktomgeving. Het valt immers niet uit te sluiten dat de gesubsidieerde activiteiten economische activiteiten uitmaken die worden verricht door dienstverleners. Het is derhalve van belang om voldoende precies, op basis van feitelijke gegevens, duidelijk te maken dat de activiteiten waarvoor in overheidssteun wordt voorzien, geen economische activiteiten vormen. Dat een bepaalde activiteit door de overheid wordt aangemerkt als zijnde van algemeen belang, sluit overigens niet uit dat het een economische activiteit betreft.

Mocht er op basis van een nader onderzoek nog enige twijfel blijven bestaan over de kwalificatie van de in het ontwerp vervatte subsidiëring als staatssteun, dient het alsnog te worden aangemeld bij de Europese Commissie, teneinde hierover uitsluitel te verkrijgen. (...).’

³ Voetmoot 2 van het aangehaalde advies: Adv.RvS 58.728/3 van 12 februari 2016 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 10 juni 2016 ‘houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector’.

3.2. Gevraagd om, in het licht van het voormelde advies 58.728/3, toe te lichten of het voorontwerp werd aangemeld bij de Europese Commissie, en indien niet, waarom de ontworpen subsidiebepalingen onder een vrijstellingsregeling vallen en/of niet kwalificeren als staatssteun, stelde de gemachtigde:

‘De nieuwe regels werden niet aangemeld bij de Europese Commissie. De in het voorliggend ontwerp van decreet geregelde subsidies betreffen geen staatssteun.

Het definiëren en organiseren van een dienst van algemeen belang behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten of de gemeenschappen en gewesten.

Het betreft hier het aanbieden van diensten van algemeen belang, met name het ondersteunen van verschillende sportorganisaties die allen vzw’s zijn voor het uitvoeren van in het decreet bepaalde opdrachten (non-profit-sportsector).

Er zijn geen economische activiteiten die aan de gesubsidieerde opdrachten tegemoet komen, deze diensten worden op de normale markt niet aangeboden. Tevens is er geen winst te behalen. Dit geldt voor alle sportorganisaties die gesubsidieerd worden in het (ontwerp van) decreet en blijkt uit de respectievelijke opdrachten die ze dienen te vervullen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.’

3.3. De gemachtigde herneemt aldus in wezen de argumentatie die reeds werd aangevoerd in het kader van het advies 58.728/3, zonder daar nieuwe elementen aan toe te voegen. De hiervoor aangehaalde opmerkingen uit het advies 58.728/3 gelden bijgevolg ook voor het voorliggende voorontwerp.⁴

De stellers van het voorontwerp worden er in dit verband aan herinnerd dat, zoals blijkt uit rechtspraak van het Hof van Justitie, het in geval van twijfel aan de Europese Commissie toekomt om een preventieve controle uit te voeren of er sprake is van ‘staatssteun’ in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).⁵”

Aangezien de gemachtigde in dit verband ook met betrekking tot het thans voorliggende ontwerp geen nieuwe elementen aanvoert, brengt de Raad van State zijn voormelde opmerkingen uit de adviezen 70.825/1 en 58.728/3 in herinnering. Ze gelden immers evenzeer voor het voorliggende ontwerp.

⁴ Voetnoot 3 van het aangehaalde advies: Uit de vaste rechtspraak van het Europese Hof van Justitie volgt dat het begrip “onderneming” in de context van het mededingingsrecht van de Unie elke eenheid omvat die een economische activiteit uitoefent, ongeacht haar rechtsvorm en de wijze waarop zij wordt gefinancierd. Daarbij wordt onder economische activiteit verstaan iedere activiteit die bestaat uit het aanbieden van goederen en diensten op een bepaalde markt (HvJ 11 juni 2020, C-262/18 P en C-271/18 P, *Europese Commissie en Slowaakse Republiek/Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s.*, ECLI:EU:C:2020:450, punten 28 en 29, en de daar aangehaalde rechtspraak). Het ontbreken van een winstoojmerk sluit niet uit dat er sprake kan zijn van een economische activiteit.

⁵ Voetnoot 4 van het aangehaalde advies: Zie recent o.m. HvJ 25 januari 2022, C-638/19 P, *Europese Commissie t. Duitsland e.a.*, ECLI:EU:C:2022:50, punten 109-110, 120 en 132.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De rubriek ‘Rechtsgronden’, vermeld in de aanhef van het ontwerp, moet worden aangepast aan de opmerkingen *sub* 2.2.2 met betrekking tot de rechtsgrond van het ontwerp.

Zo moet de verwijzing naar artikel 4, eerste lid, 13/1, van het decreet van 10 juni 2016 worden vervangen door een verwijzing naar artikel 4, eerste lid, 13°/1, van dat decreet en moet artikel 53 van het decreet van 20 mei 2022 uit de aanhef worden weggelaten. Voorts moeten nog verwijzingen worden ingevoegd naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en naar de artikelen 10, 15, derde lid, 3°, a), 15/1, derde lid, 19, § 1, tweede lid, en § 2, 25, tweede lid, 25/1, derde lid, 40, eerste lid, 11°, 44, tweede lid, 48 en 74 van het decreet van 10 juni 2016.

Artikelen 13 en 19

5. In de artikelen 13 en 19 van het ontwerp, die respectievelijk de subsidies aan unisportfederaties en multisportfederaties betreffen, wordt voorzien in een delegatie van verordenende bevoegdheid aan de minister, waarbij de minister wordt gemachtigd om de wegingsfactor te bepalen die gekoppeld is aan een bepaald kwalificatieniveau. In de huidige regelgeving is de wegingsfactor in het besluit van de Vlaamse Regering zelf vastgesteld.⁶

De wegingsfactor kan een grote impact hebben op het toegekende subsidiebedrag. Zo is in het ontworpen artikel 13, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘tot vaststelling van de algemene erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden voor de georganiseerde sportsector’ voorzien in een vast bedrag van 25.000 euro per unisportfederatie, waar een variabel bedrag tot 150.000 euro kan bijkomen (ontworpen artikel 13, § 3, van het voormelde besluit).⁷ De wegingsfactor toegekend aan de kwalificaties van clubtrainers volgens de door minister vast te stellen regels is daarbij een determinerende factor. Uit het ontworpen artikel 18/1, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016, gelezen in samenhang met het ontworpen artikel 18/3, § 2, van datzelfde besluit, blijkt voorts dat de beleidskeuzes inzake de wegingsfactor een impact kunnen hebben op een significant deel van de steun die wordt toegekend aan multisportfederaties (minimaal 25% van het totale budget voor de subsidie).⁸

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het verleden reeds meermaals heeft opgemerkt, kan het toekennen van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan een van haar leden, enkel toelaatbaar worden geacht in zoverre die delegatie slechts

⁶ Zie het huidige artikel 13, § 2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘tot vaststelling van de algemene erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden voor de georganiseerde sportsector’. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt de keuze voor een machtiging aan de minister verantwoord in het licht van het (vage) doel om “de kwalificatiegraad omhoog te krijgen binnen de snel evoluerende maatschappij”.

⁷ Artikel 13 van het ontwerp.

⁸ Artikel 19 van het ontwerp.

regels van bijkomstige aard of van beperkt belang betreft. De thans besproken delegatie aan de minister is te ruim, aangezien de regeling van de wegingsfactor essentieel blijkt te zijn voor de omvang van de subsidiëring. Deze delegatie zal dan ook nader moeten worden afgebakend, bijvoorbeeld door de beginselen inzake de vast te stellen wegingsfactor per kwalificatieniveau voldoende duidelijk en ondubbelzinnig in het ontwerp te bepalen.

Artikel 19

6. Zoals blijkt uit artikel 16, § 3, zevende lid, van het decreet van 10 juni 2016 is het toe te kennen subsidiebedrag binnen het kwaliteitsprincipe onder meer gebaseerd op de score die behaald wordt op de beoordelingscriteria die door de Vlaamse Regering nader worden bepaald.

Het ontworpen artikel 18/8, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘tot vaststelling van de algemene erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden voor de georganiseerde sportsector’ (inzake de subsidiëring van multisportfederaties) vermeldt dat voor het bepalen van het bedrag dat wordt toegekend binnen het kwaliteitsprincipe bedoeld in het ontworpen artikel 18/1, 4°, onder meer “rekening [wordt] gehouden met de score op de beoordelingscriteria, vermeld in het tweede lid”.

Om nadere toelichting verzocht, stelde de gemachtigde:

“Een beoordelingscommissie, zoals vermeld in het ontworpen artikel 18/8, kent een score toe per beoordelingscriterium. De concrete beoordelingsmethodiek zal worden vastgelegd via een ‘reglement’ van de beoordelingscommissie. Dit wordt transparant bekend gemaakt aan de sportfederaties. Het reglement kan bijvoorbeeld volgende aspecten bevatten: de algemene beoordelingsmethodiek, de aanpak op vlak van beoordeling per criterium en de aanpak op vlak van het (al dan niet) uitnodigen van de multisportfederaties om een toelichting te geven.”

Voor zover uit die toelichting zou moeten worden afgeleid dat het de bedoeling is van de stellers van het ontwerp om te dezen verordenende bevoegdheid te verlenen aan de beoordelingscommissie, die is samengesteld uit door de minister benoemde leden met een specifieke expertise, moet vooreerst worden opgemerkt dat die bedoeling niet blijkt uit de ontworpen regeling.

Voorts is het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een entiteit zoals een beoordelingscommissie, in beginsel niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor wordt geraakt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking, de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving, en de duidelijke plaats in de hiërarchie der normen. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt voor zover ze zeer beperkt zijn en een niet-beleidsmatig karakter hebben, door hun detailmatige of hoofdzakelijk technische draagwijdte. De instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen moeten hierbij zowel aan rechterlijke controle als aan politieke controle onderworpen zijn.

In voorkomend geval zou een eventuele delegatie aan de beoordelingscommissie aan die voorwaarden moeten beantwoorden.

Artikel 19 en bijlage 1

7. De gemachtigde verduidelijkte dat de “eventuele deelindicatoren van een bepaalde indicator” bedoeld in het ontworpen artikel 18/6, § 1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘tot vaststelling van de algemene erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden voor de georganiseerde sportsector’ overeenstemmen met de in de rechterkolom van bijlage 1 bij het ontwerp opgenomen “criteria voor evaluatie”. Het verdient aanbeveling om in het ontwerp en zijn bijlage op eenvormige wijze het begrip ‘deelindicatoren’ te gebruiken.

Artikel 23

8. Artikel 23, 4°, van het ontwerp voegt in artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘tot vaststelling van de algemene erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden voor de georganiseerde sportsector’ een aantal regels in die verband houden met verzekeringen. Het ontworpen laatste lid van artikel 25 bepaalt dat een aantal begrippen die zijn vermeld in bijlage 2 bij het voormelde besluit, moeten worden “gelezen als” andere begrippen. Zo wordt onder meer bepaald dat “[h]et woord sportfederatie wordt gelezen als organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding en het woord sportclubs als aangesloten verenigingen en haar clubs”, zonder dat artikel 23 van het ontwerp strekt tot wijziging van de voormelde bijlage.

Die aanpak geeft aanleiding tot onduidelijkheid en rechtsonzekerheid. Ter wille van de rechtszekerheid moet de voormelde regeling waarbij bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 in een bepaalde zin moet worden “gelezen”, worden herwerkt tot wijzigingen in de voormelde bijlage zelf, waarbij wordt verduidelijkt welke voorwaarden voor welke entiteiten gelden. Dit kan door artikel 27 van het ontwerp, dat strekt tot een gedeeltelijke wijziging van bijlage 2 van het voormelde besluit, nader uit te werken.

Artikelen 43 en 44

9. In de door de artikelen 43 en 44 van het ontwerp gewijzigde bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector inzake de vaststelling van de voorwaarden om een subsidie te verkrijgen voor de uitvoering van de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod, innovatie en sportkampen’ wordt soms het begrip ‘projectsubsidies’ vermeld.⁹ Rekening houdend met de

⁹ In artikel 44 van het ontwerp wordt zowel het begrip ‘aanvullende subsidies’ (ontworpen artikel 10/1) als het begrip ‘projectsubsidies’ (ontworpen artikel 10/2) gebruikt.

terminologie die in het decreet van 10 juni 2016 wordt aangewend met betrekking tot subsidies voor de uitvoering van een of meer beleidsfocussen (zie bijvoorbeeld artikel 8, derde en vierde lid, artikel 9, derde lid, 2°, en artikel 10 van dat decreet), verdient het aanbeveling om op eenvormige wijze het begrip ‘aanvullende subsidies’ te gebruiken.

Artikel 44

10. De ontworpen artikelen 10/3 en 10/4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector inzake de vaststelling van de voorwaarden om een subsidie te verkrijgen voor de uitvoering van de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod, innovatie en sportkampen’ betreffen eenzelfde aanvullende subsidie, namelijk voor het project ‘professionalisering in sportkaderopleidingen’. De door deze bepalingen aangewezen categorie van entiteiten die deze subsidie kunnen genieten, zijn echter verschillend verwoord, namelijk een “unisportfederatie” (ontworpen artikel 10/3) en een “sportfederatie” (ontworpen artikel 10/4).

Hierover om nadere toelichting verzocht, verduidelijkte de gemachtigde dat in beide bepalingen “unisportfederatie” wordt bedoeld. De tekst dient in die zin eenvormig te worden gemaakt.

Artikel 48

11. In het ontworpen artikel 12, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector inzake de vaststelling van de voorwaarden om een subsidie te verkrijgen voor de uitvoering van de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sportaanbod, innovatie en sportkampen’ (artikel 48, 1°, van het ontwerp), is de duurtijd van de projecten voor beleidsfocussen vastgelegd. Terwijl voor de projecten ‘kansengroepen’, ‘innovatie’, ‘rationalisatie of professionalisering in sportkaderopleidingen’ een maximale duur van vier jaar is bepaald, is dat – anders dan in de huidige regelgeving¹⁰ – niet het geval voor de projecten ‘jeugdsport’.

Artikel 9, derde lid, van het decreet van 10 juni 2016 luidt:

“De subsidies voor de sportfederaties bestaan uit:

1° een algemene werkingssubsidie ter ondersteuning van de personeels- en werkingskosten, die bestaat uit:

a) een basissubsidie;

b) een subsidie, afhankelijk van het beantwoorden aan kwaliteitsprincipes;

2° aanvullende subsidies voor de uitvoering van een of meer van de volgende beleidsfocussen:

¹⁰ Zie het huidige artikel 12, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016.

a) voor de unisportfederaties: een jeugdsportproject realiseren met als doelstelling de kwaliteit van de begeleiding, de kadervorming en het aanbod voor de jeugd in de sportfederatie en haar sportclubs te verhogen om de sportparticipatie van de jeugd en hun aansluiting bij een sportclub te bevorderen, hierna de beleidsfocus jeugdsport genoemd;

(...).”

Artikel 23, eerste en tweede lid, van hetzelfde decreet luidt:

“Om in aanmerking te komen voor aanvullende subsidies als vermeld in artikel 9, derde lid, 2°, moeten de gesubsidieerde unisportfederaties inzetten op een of meer van de volgende beleidsfocussen:

1° de beleidsfocus jeugdsport;

2° de beleidsfocus kansengroepen;

3° de beleidsfocus innovatie;

4° de beleidsfocus sportkampen;

5° voor de unisportfederaties, met uitzondering van categorie B: de beleidsfocus topsport;

6° de beleidsfocus rationalisatie;

7° de beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen.

De beleidsfocussen waarvoor de unisportfederatie gesubsidieerd wil worden, komen afzonderlijk aan bod in het beleidsplan.”

Artikel 23/1, tweede lid, van hetzelfde decreet bepaalt:

“Een unisportfederatie komt in aanmerking voor subsidies voor de beleidsfocus jeugdsport, vermeld in artikel 9, derde lid, 2°, a), als de unisportfederatie aan al de volgende voorwaarden voldoet:

1° gesubsidieerd zijn voor de uitvoering van de basisopdrachten en het jeugdsportproject in het vierjaarlijkse beleidsplan opnemen, conform artikel 23, tweede lid;

(...).”

Artikel 23/1, derde lid, van hetzelfde decreet machtigt de Vlaamse Regering om “de duur van een jeugdsportproject” te bepalen.

In het licht van het voormelde decretale kader rijst de vraag of de Vlaamse Regering ertoe gehouden is een maximale (subsidie)duur voor een jeugdsportproject te bepalen, waardoor het ontworpen artikel 12, eerste lid, zou moeten voorzien in een niet onbegrensde duurtijd.

Artikel 53

12. Met het oog op de eenvormigheid van de tekst, moet in artikel 53, 6°, van het ontwerp het woord ‘(multi)sport’ worden vervangen door het woord ‘sport’.¹¹

Artikelen 59, 62 en 63

13. Artikel 59, eerste lid, 1°, van het ontwerp bepaalt dat, in afwijking van artikel 65, eerste lid, en artikel 69, eerste lid, van het decreet van 10 juni 2016, de aanvraag tot erkenning en de aanvraag tot subsidiëring voor het jaar 2023 uiterlijk op 1 november 2022 worden ingediend. Artikel 59, eerste lid, 2°, van het ontwerp bepaalt dat, in afwijking van artikel 65, derde lid, en artikel 69, derde lid, van hetzelfde decreet, het agentschap Sport Vlaanderen de sportorganisaties die een onontvankelijke aanvraag hebben ingediend, vóór 1 december 2022 op de hoogte brengt.

Artikel 59, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat de afwijkende termijnen vermeld in het eerste lid niet van toepassing zijn op de subsidiëring voor de uitvoering van de beleidsfocus topsport voor het werkingsjaar 2023.

Artikel 59 van het ontwerp treedt, zoals het merendeel van de bepalingen van het ontwerp, in werking op 1 november 2022 (artikel 63 van het ontwerp).

In de huidige tekst van artikel 65, eerste lid, en artikel 69, eerste lid, van het decreet van 10 juni 2016¹² is de uiterste datum voor het indienen van een aanvraag bepaald op 1 september voorafgaand aan het (werkings)jaar waarvoor de erkenning, respectievelijk de subsidiëring wordt gevraagd. Overeenkomstig de huidige artikelen 65, derde lid, en 69, derde lid, van dit decreet moet het agentschap Sport Vlaanderen vóór 1 oktober de aanvrager ervan op de hoogte brengen als zijn aanvraag tot erkenning, respectievelijk tot subsidiëring onontvankelijk is.

De door de stellers van het ontwerp gekozen datum van inwerkingtreding van artikel 59 van het ontwerp (1 november 2022) heeft aldus tot gevolg dat de uiterste data voor het indienen van de aanvragen en voor het ter kennis brengen van de beslissingen over de onontvankelijkheid, die het ontwerp beoogt uit te stellen, niet tijdig zullen worden uitgesteld.

In het licht van het voorgaande moet de datum van inwerkingtreding van artikel 59 van het ontwerp worden bepaald op een datum in augustus 2022 of uiterlijk op 1 september 2022. Daarbij dient ook te worden gewaakt over een tijdige bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad, aangezien de entiteiten die een aanvraag wensen in te dienen voldoende tijd moeten krijgen om kennis te nemen van de nieuwe termijnen.

Tevens moet in artikel 62 van het ontwerp worden voorzien in een afwijkende regeling voor de inwerkingtreding van artikel 57 van het decreet van 20 mei 2022, dat rechtsgrond biedt voor artikel 59 van het ontwerp. Weliswaar machtigt artikel 59 van het decreet

¹¹ Zie bijvoorbeeld artikel 53, 1° en 2°, van het ontwerp.

¹² De wijzigingen die zijn doorgevoerd door het decreet van 20 mei 2022 zullen pas op 1 november 2022 in werking treden (artikel 62 van het ontwerp).

van 20 mei 2022 de Vlaamse Regering niet uitdrukkelijk om voor iedere bepaling van dat decreet de datum van inwerkingtreding te bepalen (er is enkel een machtiging opgenomen om de inwerkingtreding van “[d]it decreet” te bepalen), maar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met de artikelen 57 en 59 van het decreet van 20 mei 2022, biedt voldoende rechtsgrond om voor artikel 57 van het decreet van 20 mei 2022 in een afwijkende regeling van de inwerkingtreding te voorzien.

Artikel 60

14. In de overgangsregeling van artikel 60 van het ontwerp wordt op onduidelijke wijze verwezen naar “de indicatoren van het werkingsjaar 2022”. Tevens heeft het in die bepaling vermelde begrip “basissubsidie” een beperkte draagwijdte (aangezien een “basissubsidie” slechts een onderdeel is van het ruimere begrip “algemene werkingssubsidie”)¹³, waardoor de vraag rijst of het toepassingsgebied van de overgangsregeling in het ontwerp niet te beperkt is omschreven in het licht van de doelstelling van de stellers van het ontwerp om in een algemene regeling te voorzien voor unisportfederaties die in 2022 voor het eerst zijn gesubsidieerd.

Naar aanleiding van een vraag in dat verband, stelde de gemachtigde de volgende aangepaste redactie van artikel 60 van het ontwerp voor:

“Voor unisportfederaties die voor het werkingsjaar 2022 voor het eerst zijn gesubsidieerd, is de algemene werkingssubsidie 2023, in afwijking van artikel 12, 13 en 16, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 tot vaststelling van de algemene erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden voor de georganiseerde sportsector, zoals van kracht vanaf 1 november 2022, gerelateerd aan de door de unisportfederatie behaalde scores van het werkingsjaar 2022.”

Met die voorgestelde aanpassing kan worden ingestemd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Geert DEBERSAQUES

¹³ Zie artikel 9, derde lid, 1°, van het decreet 10 juni 2016.